Η πογκρομική ιδιαιτερότητα στο Χλώρακα και στη Λευκωσία

Πογκρόμ και kristallnacht στην Ελλάδα ενάντια σε όλες τις μειονότητες και ενάντια σε αντιπάλους του καθεστώτος έχουν γίνει πολλά απο την ίδρυση του κράτους αλλά θα περιοριστούμε στα τελευταία.

Συνηθίζεται και όχι άδικα να παραπέμπουμε τα πογκρόμ (επιθέσεις στα κέντρα κράτησης μεταναστών ή νύχτες κρυστάλλων στο κέντρο της αγοράς των πόλεων) στις πρακτικές των ταγμάτων εφόδου της ναζιστικής Γερμανίας λόγω της ομοιότητας στο πεδίο δράσης. Στον Έβρο πρόσφατα στον Αγ. Παντελεήμονα πριν μερικά χρόνια στην Κομοτηνή ενάντια στην Τουρκική μειονότητα παλιότερα και για να μην πάμε ακόμη πιο παλιά σε πιο ολοκαυτωματικά αντισημιτικά πογκρόμ σταματάμε εδώ.

Στο Χλώρακα και η kristallnacht στη Λευκωσία είναι και αυτά πανομοιότυπα στιγμιότυπα με εκείνα της ναζιστικής περιόδου αλλά η ιδιαιτερότητά τους συνίσταται στην ιστορική βαρύτητα που κουβαλάνε και δεν είναι άλλη από την εφαρμοσμένη ιστορία της εγκληματικής φύσης του ελληνικού εθνικιστικού φασισμού που για δεκαετίες ήταν μια επιβαλλόμενη καθεστωτική κατάσταση στην Κύπρο. Με άλλα λόγια ότι ιστορική βαρύτητα είχαν οι επιθέσεις των νεοναζί Γερανών στο Ρόστοκ σε σχέση με τους πολιτικούς τους προγόνους την ίδια βαρύτητα είχαν και οι επιθέσεις των φασιστών στη Λεμεσό σε σχέση με τους αντίστοιχους προγόνους τους της ΕΟΚΑ.Β

Με όχι και τόσο καινούργια συνθήματα για την Κύπρο, ελληνοκύπριοι φασίστες επιτέθηκαν την περασμένη Δευτέρα σε καταυλισμό προσφύγων στο Χλώρακα και την Παρασκευή έκαναν την νύχτα των Κρυστάλλων στη Λεμεσό σπάζοντας μαγαζιά μεταναστών και τραμπουκίζοντας ανήμπορους ανθρώπους γυναίκες και παιδιά. Ότι ακριβώς έκαναν οι πολιτικοί τους πρόγονοι εοκαβήτες απο την **Περιστερονωπηγή*** τον Αύγουστο του 74 στο **Μαράθι** στο

Σανταλάρη και στην **Αλόα** όπου αποκεφάλισαν 12χρονους όπου σκότωσαν μωρά όπου βίασαν γυναίκες όπου έθαψαν σε λάκκο 120 γυναικόπαιδα και γερόντους.

Τα συνθήματα που χρησιμοποίησαν οι τραμπούκοι στο Χλώρακα και στη Λεμεσό **" Έξω οι ξένοι από την Κύπρο, η Κύπρος είναι ελληνική"** είναι τα χαρακτηριστικά συγκρότησης του κυπριακού κράτους που η ελληνοκυπριακή καθεστωτική ηγεμονία ήθελε να επιβάλλει με την βία και το αίμα για όλο το νησί.

Η ελληνοκυπριακή εθνικιστική ιδεολογία συγκροτήθηκε, από χίτες επιζήσαντες των δεκεμβριανών(Γρίβας), συνεργάτες των ναζί στην κατοχή, από βαμμένους αντικομουνιστές από πράκτορες του ελληνικού κράτους από πολιτικούς τυχοδιώκτες, μαζί με τις ευλογίες και τη συμμετοχή των παπάδων της κυπριακής και ελληνικής ορθοδοξίας.

Αυτή η ιδεολογία πέρασε στα χέρια του νεοσύστατου κράτους με συνέπεια την επικράτηση μιας γενικευμένης εθνικιστικής ανομίας. Έτσι η παρακρατική και κρατική τρομοκρατία, η διάδοση του εγκλήματος , οι σχέσεις αίματος και προδοσίας έγιναν τα επίσημα πολιτικά εργαλεία με αποτέλεσμα την υπονόμευση της κυπριακής κοινωνίας στο σύνολό της και την τελική καταστροφή της. Ενώ η προσφιλής τους δραστηριότητα, η προδοσία, κατόρθωσε να παραδώσει το μισό νησί στο Τούρκικο κράτος στον εχθρό που υποτίθεται ότι θα αφάνιζε. Ήθη εθνικιστών και νομοτελειακό αποτέλεσμα όλων των εθνικισμών.

Οι απίθανοι πολιτικοί τυχοδιώκτες και οι πράκτορες της χούντας που συνωστίζονταν στο προεδρικό μέγαρο απο την ίδρυσή του, με σημαία τον εθνικισμό και το μίσος προσλάμβαναν ισχύ από την αιματηρή αντιπολίτευση πιο ακραίων εθνικιστών και φασιστών που είχαν βάψει τα χέρια τους με αίμα αριστερών ,Τουρκοκυπρίων ανδρών γυναικών και παιδιών.

Οι μόνοι που δεν έβαψαν τα χέρια τους με αίμα στην ελληνοκυπριακή πλευρά είναι η Αριστερα και το παντοδύναμο ΑΚΕΛ και αυτό το λέμε όχι μόνο επειδή είναι αλήθεια αλλά και γιατί

παρά τις δολοφονίες Ακελιστών από την εθνικιστική εοκα και την διάδοχη φασιστική εοκα β’, δεν αντέδρασαν καθόλου επιλέγοντας μια παθητική στάση. Αν και δεν είμαστε σε θέση να κρίνουμε αυστηρά αυτή τη στάση σε ένα ολοκληρωτικά εθνικιστικό περιβάλλον το λέμε αυτό γιατί σήμερα δεν υπάρχει καμιά δικαιολογία για παθητική στάση απέναντι στα καθάρματα αυτά.

Ουδέποτε και από κανέναν δεν τιμωρήθηκαν οι εγκληματίες εθνικιστές και φασίστες στην Κύπρο παρά τα εγκλήματα τις προδοσίες και τον όλεθρο που έσπειραν.

Οι επιθέσεις στο Χλώρακα και στη Λεμεσό αυτή την ιστορική βαρύτητα που συνοπτικά περιγράψαμε έχουν. Το αν αυτοί που κάνανε τις επιθέσεις γνωρίζουν αυτό το παρελθόν τους δεν μας πέφτει λόγος αλλά ο φασισμός και η θανατοπολιτική είναι σύμφυτες πολιτικές πρακτικές της κτηνωδίας τους, σε όλους τους χρόνους και όλους τους τόπους.

Όμως οι όροι έχουν αλλάξει. Απέναντί τους δεν θα έχουν πλέον τους “μετριοπαθείς” καθεστωτικούς προστάτες τους, αλλά το αντιφασιστικό κίνημα όλου του Νησιού το οποίο έδειξε τα αγωνιστικά αντανακλαστικά του άμεσα, με τη μεγάλη αντιφασιστική διαδήλωση στη Λεμεσό. Ο κόσμος του αγώνα στην πάλη για την αντιμετώπιση του φασισμού ξέρει καλά ότι ανοίγει το δρόμο για την επανένωση του νησιού και αυτός ο αντιφασισμός ίσως είναι ο πιο χρήσιμος αντιφασισμός από όλους.

Η Κύπρος για μας δεν είναι μακριά είναι κοντά, και μάλιστα πολύ κοντά μας και οι καρδιές μας στο Χλώρακα και στη Λεμεσό και όπου υψώνονται τα τείχη ενάντια στο ρατσισμό και τη μισαλλοδοξία

L.Blissett

Φωτογραφίες από την Αντιφασιστική πορεία στην Λεμεσό

* Δέστε το μεγαλύτερο έγκλημα που έχει διαπραχθεί ποτέ στην Κύπρο απο τους φασίστες και βγάλτε τα συμπεράσματά σας.

https://www.youtube.com/watch?v=sfgG_0AIl8s